

lig i Artilleriet og Cavalleriet, som ikke ere Regimentscommandeurer, men i Infanteriet troer jeg, at alle Majorer, med en eneste Undtagelse, ere Bataillonscommandeurer. Følgen deraf er, at, hvis den nuværende Bestemmelse bliver staaende, vil den yngste Klasse betydeligt gaae nedad i Gage. Det hedder vel, at Ingen skal miste Noget af de Indtægter, som han nu har, men saa har dette en anden Følge, og det er den, at al Udsigt til at avancere tabes; thi fra Majors Gage, som den nu er, altsaa 2,338 Rbd., og til ældste Obersts Gage efter Lovforslaget er der jo kun Lidt over 150 Rbd. Men samtids hermed kommer en forøget Byrde, som ikke er saa ganske liden, og som burde æquivaleres lidt. Det er det Paalæg, som Officererne ville faae i Communeskatter. Efter min Kundskab til Communerne rundt omkring i Landet troer jeg neppe, man vil slippe under cirka 80 Rbd. i Communeskat, og dette forekommer mig dog ogsaa at maatte tages i Betragtning. — Der er en anden Ting, som jeg ikke kan undlade at drage frem, og det er, at, naar man avancerer til Capitain, skulde man dog antage, at den Tid nu var kommen, at man kunde tænke paa at stifte Familie. For Tiden er det jo desværre Tilfældet, at mange, og jeg kan gjerne sige, Pluraliteten af Lieutenanterne ere gifte. Jeg indseer vel, hvad der kan tale for denne Frihed til at gifte sig, saasnart man har Evne dertil og søger Lyst dertil, men jeg troer paa den anden Side, at det i Militairstaten virkelig ikke er ønskeligt at have mange gifte Lieutenanter. Det er en nødvendig Betingelse for, at Lieutenanterne skulle være gode Soldater, at de ikke blot gjøre deres Pligt og Skyldighed, og at de ikke ere bange for deres Trøje, men ogsaa, at der i dem er en vis Higen efter at komme frem, et vist Fut, om jeg tør kalde det saa. Naar en saadan ung Mand er løs og ledig, kommer han altid frem, men veed han derimod, at Kone og Børn sidde hjemme, da siger han maaste: Ja, jeg vil gaae frem og bede Vorherre give mig Kraft til at gjøre min Pligt og Skyldighed, men den Ald, som man maa ønske er tilstede, vil saare let slukkes. Jeg troer derfor, at det er godt, om Lieutenantsclassen er stillet saaledes, at Lieutenanterne kunne leve lidt muntret og lystigt

i den Tid, de ere unge, hvorved de lettere vilde bevare denne Higen efter at komme frem, og først tænke paa at sætte Bo, naar de engang blive Capitainer. Er man altsaa kommen saa vidt, at man har sat Bo som Capitain, og man saa med Tiden opnaaer den Lykke at blive Oberst, saa er der med en Forandring af Garnison forbundet Omkostninger ved Flytning og andre Udgifter, og dette stæer paa en Tid, da Børnene ere voxede til og koste noget Mere. Man kan ikke sige, hvad saa Mange gjerne vilde sige, at man kan lade Børnene opbringe derefter. Selv om man ikke vil lade dem gaae den studerende Vej, som jeg anseer for den daarligste, man kan vælge for sine Børn, saa vil man dog gjerne have, at Børnene skulle lære Noget; det er jo dog nødvendigt for hvilken som helst Stilling i Livet, de indtræde i. Desværre ere nu Opdragelsesanstalterne i mange af vore mindre Byer af den Bestaaffenhed, at Børnene ikke der kunne lære Noget tilbunds, saa at Foreldrene ere nøbte til at sende dem bort til andre Steder; men hvor man sender sine Børn hen, koster det Penge, ja, selv om man sender sin Søn ud for at lære et eller andet Haandværk, saa faaer man ham ikke engang det lært gratis, nei, man faaer Lov at betale derfor. Jeg veed, at Kammerater af mig have ladet deres Børn gaae den Vej og maattet betale derfor, ja, de have endog maattet betale for at faae dem sendte tilspes. Altsaa, hvorledes man end seer Sagen, saa blive Udgifterne til Børneopdragelse bestandig større i den Stilling, og jeg kan saaledes ikke troe Andet, end at jeg virkelig maa have en vis Ret til at sige, at det vilde være uretfærdigt, dersom man vilde stille de høiere Officerer paa de lave Gagesatser, der her ere foreslaaede. Følgen deraf vil være, at de ikke vilde kunne indtage den Stilling, som det er ønskeligt, at de indtage overfor deres Underordnede. Jeg maa gjøre opmærksom paa een Ting, med Hensyn til hvilken jeg meget vel veed, at det er sagt, at den er unødvendig, nemlig Repræsentationen; jeg er i saa Henseende af en modsat Mening. Naar f. Ex. en Afbelings Commandeur ligger i en Provindsby, saa bør han engang imellem kunne see sine Officerer om sig. Det er slet ikke for at give den store Mandts Rolle, nei,